

„Pamaldūs kaip vaikai“

Matydamas dabar savo skurdą, Viešpatie, sakiau Tau: leiskis apgaunamas savo vaiko, kaip tie geraširdžiai tėvai, kurie įduoda vaikui į rankas dovaną, kurią nori iš jo gauti... nes puikiai žino, kad vaikai nieko neturi. – Ir kaip džiaugiasi tėvas ir vaikas, nors abudu dalijasi ta paslaptimi! (Kalvė, 195)

gruodžio 11 d.

Maldos ir atgailos gyvenimas,
dieviškosios vaikystės suvokimas

padaro mus itin pamaldžiais
krikščionimis, tarsi mažyčiais vaikais
Dievo atžvilgiu. Tikėjimas yra vaikų
dorybė. Kad vaikas visiškai atsiduotų
tėvo globai, jam reikia būti ir jaustis
mažu ir bejėgiu. Daug mažiau apie
šį dvasinės kūdikystės gyvenimą,
kuris neprieštaruoja tvirtybei, nes
reikalauja stiprios valios,
užgrūdintos brandos, atviro ir tvirto
charakterio.

Taigi, būkime pamaldūs, pamaldūs
kaip vaikai, tačiau nebūkime it
nemokšos. Todėl kiekvienas pagal
savo galimybes turėtų rimtai ir giliai
studijuoti tikėjimą, tai yra teologiją.
Vadinasi, reikia ir vaikiško
pamaldumo, ir tikros teologinės
doktrinos.

Potraukis siekti teologinių žinių,
perteikiančių tvirtą krikščionišką
mokymą, pirmiausia kyla iš troškimo
pažinti ir mylėti Dievą. Tuo pačiu
metu jis kyla ir iš esminio tikinčios

sielos troškimo suvokti tikrąją pasaulio – Kūrėjo kūrinio – prasmę. Kai kurie žmonės, monotoniškai tarškėdami it sugedusios plokštelės, stengiasi kurti bemaž įsivaizduojamą plyšį tarp tikėjimo ir mokslo, tarp žmogiškojo pažinimo ir dieviškojo apreiškimo. Tačiau toks neatitikimas galėtų kilti – ir vien tik išoriškai – dėl galimos terminų painiavos.

Jeigu pasaulis yra iš Dievo, jeigu Jis sukūrė žmogų pagal savo paveikslą bei panašumą ir suteikė jam savo dieviškosios šviesos kibirkštį, mūsų žmogiškojo intelekto uždavinys turėtų būti atskleisti visų daiktų prigimtyje įkūnytą dieviškąją prasmę, net jeigu tai pasiekama tik itin sunkiai. Tikėjimo šviesoje taip pat galime suvokti visų dalykų antgamtinę prasmę, atsirandančią iš mūsų pakylėjimo pagal Dievo malonės dėsningumus. Niekados nebijokime tobulinti žmogiškojo žinojimo, nes visos rimtos

intelektinės pastangos yra nukreiptos
į tiesą. O Kristus pasakė: *Ego sum
veritas* – Aš esu tiesa. (Kristus eina
pro šalį, 10)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/pamaldus-kaip-vaikai/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/pamaldus-kaip-vaikai/)
(2026-03-30)